

Přijmout proud ducha

Rudolf Steiner

Dornach, 9. února 1920

Chtěl bych předeslat několik slov. Tato výzva (k účasti na výhledovém esoterním vyučování) opět potvrdila, jak málo vážné berou toto hnutí dokonce i staří členové. Ihned po výzvě propukly všemožné diskuse, a co z toho vzešlo, je něco, co se nemělo stát. Dokud budou členové pokračovat v kritice, vztahující se ke každému úkonu, který se děje z vyššího místa, dokud tu budou členové, kteří budou neustále přivádět úplně cizí osobnosti, nikoli ze zájmu o hnutí, ale z nějakého osobního zájmu, není možné uvést velké duchovní pravdy, které nyní musí být řečeny. Jestliže jsme byli sedm let součástí hnutí a přijímali [jeho] nauky, měly by nastat velké změny v našem životním pojetí, přičemž bychom již neměli používat tutéž kritiku jako dříve a mělo by vzejít úplně jiné jednání. Mnozí z našich členů jsou tu již více než sedm let, ale v jejich úsudcích není patrná žádná změna. Tato změna by se měla projevit v každém počínání, v každém jednání. Místo aby nastala, zůstává vše při starém. Kdyby se více kritiky zaměřovalo na duchovní vědu a více důvěry se věnovalo osobnostem, které byly dosazeny, aby vykonávaly tu či onu práci, [naše] hnutí by bylo na tom lépe. Místo toho zažíváme v hojně míře víru v autoritu. Vzpomeňme jen na spoustu těch, kteří odpadli - jak byli předtím vzývání a uctívání! V těchto případech by zdravá kritika bývala byla více na místě. Odpadnutí od hnutí by v podstatě mělo být nemožné a je tím nejpádňjším důkazem nedostatku vážnosti, který mezi námi stále ještě panuje. A tuto vážnost snad ani nemůžeme pociťovat dostatečně hluboce, pohlédneme-li na katastrofální události naší doby.

Již v exoterních přednáškách bylo opakovaně řečeno, že naše hlava je zasvěcena zániku, smrti a že z ostatních částí člověka stoupá živoucí proud, který to mrtvé dokáže opět přivést k životu. K tomu však lidé nesmí odmítat to, co sestupuje z duchovního světa a co se může spojit s tímto živoucím proudem. Jinak mu J tento živoucí proud zase směřovat dolů a hlava s mozkem zůstane mrtvým ústrojím.

duchovní svět

Lidstvo jako celek je něco jiného než individuální člověk. Lidstvo patří k zemskému organismu a účastní se karmy Země; jednotlivý člověk má svou vlastní karmu. To je třeba náležitě rozlišovat.

Lidstvo jako takové dnes prožívá setkání se strážcem prahu a překračování prahu již v posledních letech započalo. To je také počátek štěpení lidstva a znamená to kritický okamžik, k němuž jsme nyní dospěli. Síly, které dříve do lidstva proudily z duchovních bytostí, jsou teď spotřebovány; jsme odkázáni sami na sebe a musíme teď tyto síly vyzvednout ze svého podvědomí. Mysterium Golgoty by bylo marné, kdyby lidé tyto vnitřní síly nepoužili a odmítli je. Mělo by to za následek úplné zničení vývoje Země. Duše by sice ještě sestupovaly do těl, po třiatřicátém roce by je však opouštěly, kdyby v dřívějších letech prostřednictvím svých těl ne přijaly proud ducha. Takovíto třiatřicetiletí lidé - kteří onen proud přijali - mají ty mladší vyučovat, aby již v mládí byl položen základ pro pochopení mystéria Golgoty. A co se týče těch, kdo zemřou před třiatřicátým rokem, o ty bude též postaráno. Pokud by se toto nemělo naplnit, pak by po Zemi chodila těla bez duší, která by mohla pracovat jen s automatickým rozumem. Během válečné katastrofy se již ukázali lidé bez duší a bude se jich

GA 266/III

objevovat víc a víc, nebude-li přijat duch, který teď naléhá na přijetí. Tito lidé bez duší jsou vítanou obětí démonických bytostí, jež budou tento automaticky působící rozum využívat pro své cíle. – Jestliže se malý počet lidí nenechá proniknout významem strašlivé skutečnosti, která teď byla řečena, jestliže nebude vynaložena nezbytná vážnost, pak je další vývoj lidstva nemožný.

Dám vám nyní potravu na cestu, která pro vás může být, budete-li ji meditovat, velkou pomocí, abyste si do svého vědomí uvedli mnohá tajemství spočívající v tom, co bylo řečeno [Rudolf Steiner psal na tabuli, ostatní si mohli opisovat]:

[Viz průpověď na následující straně.]

Jestliže se cele pronikneme těmito slovy, dospějeme k vyššímu vědění.

Cítění je zrcadlením snění a také snění se zrcadlí v cítění.*

K uvedené průpovědi: Vědomé je jen myšlení, proto je imaginování napsáno vlevo. Ostatní (spaní, snění v chtění a cítění) působí dosud nevědomě.

Nejprve byly na tabuli napsány tři prostřední mantry *Myslím... Cítím... Chci...*; pak (vedle *Cítím...*) *Sním...* a (vedle *Chci...*) *Spím...*

Dr. Steiner řekl: V cítění člověk dosud sní; v chtění ještě zcela spí; jedině v myšlení je zatím něco možné (imaginování), proto to napsal vlevo vedle *Myslím...*

Na začátek a na závěr pronesl Rudolf Steiner průpověď: *Ó člověče, poznej sám sebe...***

* V obou částech této věty je v podstatě řečeno totéž, nicméně překlad zde věrně zachycuje německé znění; je otázkou, zda nemělo být řečeno, že i cítění se zrcadlí ve snění. (Pozn. edit.)

** Viz str. 211. (Pozn. edit.)

Imaginuji

To probouzí mé Já
pro vývoj světů, zralý k tvorbě:
jenž se éterně
vetkává v bytost světů.

Myslím

To nese mé Já
v dávnou minulou dobu světů:
jež se v obraze
skrže „mně“ uchovávají.

Cítím

To udržuje mé Já
v současném okamžiku:
jenž je a tká
jako prožitek Já.

Sním

To vede mé Já
děním současnosti:
jež éterně tká
jako působení světů.

Chci

To ve mně působí
v daleko budoucí době světů:
jež se v zárodku
skrže mě vytvářejí.

Spím

To mě působí
v budoucnost nesoucím tkaní světů:
jež se skrývá
smyslovému bytí.